

[Justitsministeren.]

Handelsretten ikke som hidtil alle skal være særlig navigationskyndige, men at et ved kgl. Anordning fastsat Antal af dem skal være særlig *maskinkyndige*. Retsformanden skal bestemme, om de søkyndige Medlemmer i den enkelte Sag helt eller delvis skal udtages blandt de særlig navigationskyndige eller blandt de særlig maskinkyndige Medlemmer. Tilsvarende Regler er ogsaa foreslaaet i Forslaget til § 6 med Hensyn til de søkyndige Medlemmer, der skal medvirke ved Landsretterne.

Angaaende *Retsplejens Offentlighed* skal jeg gøre opmærksom paa Forslaget til § 31, der bestemmer, at naar en sigtet er under 18 Aar, og Værgen eller en Repræsentant for Værgeraadet fremsætter Begæring derom, kan Retten ved Kendelse forbyde offentlig Gengivelse af Forhandlingen — altsaa ogsaa Domsforhandlingen, men ikke selve Dommen — i den paagældende Straffesag, og at Retten ogsaa i andre Tilfælde undtagelsesvis kan forbyde offentlig Gengivelse af Forhandlingen i offentlige Retsmøder i Straffesager, dog ikke af Domsforhandlingen, naar særegne Omstændigheder giver Grund til at antage, at saadan Gengivelse vil tilføje en Person, der ikke er sigtet under Sagen, ufornoden Krænkelser, eller naar det begæres af den sigtede og Retten skønner, at offentlig Gengivelse vil forvolde ham eller hans nærmeste en uforholdsmæssig stor Lidelse. Forslaget gaar altsaa ikke ud paa at udvide Adgangen til at lade Retsmøderne foregaa for lukkede Døre, men søger at formindske de Ulemper, der undertiden kan følge af Retsmødernes offentlige Karakter, ved at hjemle en vis Adgang til at forbyde offentlig Gengivelse af Forhandlingen.

Endvidere bestemmer Forslaget til § 31, at det er forbudt offentlig at gengive Billeder af et Retsmøde eller, i Forbindelse med Referat af Retsforhandlinger, offentlig at gengive Billeder af de i Retsmødet optrædende Personer, naar Billedet klarligt fremtræder som en Karikatur.

Endelig skal jeg i denne Forbindelse nævne Forslaget til § 731 om, at der, naar et Retsmøde holdes for lukkede Døre, altid skal beskikkes Forsvarer, dersom sigtede er anholdt eller fængslet.

Jeg skal dernæst nævne Forslaget til § 41 a, der bemyndiger Justitsministeren til at autorisere Stenografer til Optagelse af *stenografisk Referat* af Retsforhandlinger og til at fastsætte Regler om Vederlag for saadan Virksomhed. De autoriserede Retsstenografer skal anvendes i borgerlige Sager,

naar Parterne eller en af dem begærer det. Om deres Anvendelse i Straffesager kan Justitsministeren fastsætte nærmere Bestemmelser. Om Udgifterne til Anvendelse af Retsstenografer i borgerlige Sager bestemmer Forslaget til § 312, at Hovedregelen bliver den, at den tabende Part er pligtig til udrede dem, dels naar Retsstenograf er anvendt efter hans eller begge Parter Begæring, dels naar det er sket efter Modpartens Begæring og Retten skønner, at Anvendelsen har været begrundet.

Dette var et Par mindre Ting. Jeg kommer nu atter til et Hovedpunkt, nemlig Lovforslagets Regler vedrørende *Sagførervesenet*.

Her har Folketinget tilvejebragt en særdeles klar Ordning, som i Korthed er denne, at enhver Sagfører, der i fem Aar har været i Virksomhed som Landsretssagfører, ogsaa kan give Møde for Højesteret. I Overensstemmelse hermed har det høje Folketing vedtaget helt at afskaffe Højesteretssagførerprøven og den særlige Beskikkelse som Sagfører med Mødeberettigelse for Højesteret, jfr. Forslagene til §§ 120, 123 og 127. Herefter vil der altsaa fremtidig kun blive to Klasser af Sagførere. De skal alle i Forretningsanliggender benævne sig „Sagfører“.

Denne Ordning kan jeg ganske tiltræde. Den forekommer mig at være baade mere enkel og mere rationel end de tidligere Forslag. Dog skal jeg med Hensyn til Fællesbetegnelsen bemærke, at der, saafremt der viser sig at være Ønske indenfor Sagførerstanden derom, efter min Mening kan være Spørgsmaal om at gennemføre Betegnelsen „Advokat“, og at jeg er villig til at gaa med til en hertil sigtende Ændring.

Da dansk juridisk Eksamen er ophævet ved Bekendtgørelse af 16. April 1931 og sidste Gang vil kunne tages i Sommeren 1936, er der i Lovforslagets § 4 optaget nogle Overgangsbestemmelser vedrørende danske Juristers Adgang til at blive Sagførere. I samme Paragraf er der endvidere vedrørende Dommerfuldmægtige givet en Overgangsbestemmelse, der er begrundet i Loven af 15. April 1930 om Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København. Den gaar ud paa, at den, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden er og i mindst 15 Aar har været Dommerfuldmægtig, kan blive Landsretssagfører.

Derefter skal jeg tale om *Vidnepligten*. Forslaget gaar i Folketingets Vedtagelse ud paa, at et Vidne vel er forpligtet til at besvare et Spørgsmaal om, hvorvidt der er overgaaet det en Straffedom i de sidste 10